

Branca de Neve

Onte foi un día complicado, cheo de traballo e moitas cousas nas que preocuparse. Nunha vila próxima a Quireza vivía unha pobre muller cargada de moitos anos que tiña que aguantar as prearias dunha moza que nin sequera lle pertencía. Hoxe comezaba unha nova etapa na súa vida comezaba un novo século.

A muller era astuta, foi ela mesma a encargada de cambiar as cousas na casa e ficou falar con branca de neve. Dise que se chamaba así porque posuía un ton de pel tan branco que se asemellaba a neve, uns cabelos rizados e brillantes así como una beleza descomunal que facía que todo o mundo a vera.

Seu pai morreu de Mozo mentres ela solo era una rapariga que traballaba no campo para axudar no negocio familiar. Súa nai e mais ela quedaron a cargo do negocio, o negocio constaba basicamente da venda de produtos procedentes da finca.

Con 12 anos comezou o instituto e mais a partires de isto súa visión do mundo comezou a cambiar, decatouse de que non todas as cousas son o que son.

Uns anos mais tarde cando estaba no bacharelato, comezou coñecer moita xente tanto homes coma mulleres, ela ademais de fermosa era intelixente, isto facilitaba seus estudos pola súa intelixencia e a súa vida social pola forma de ser. Súa nai abandonouna uns meses atrás, Branca de neve comezou a ser independente e afortunadamente tiña unha avoa que lle tomou en adopción e así poder tela no seu coidado, aquí comeza os feitos reais.

Branca de Neve decatouse de que na súa clase as persoas xa non eran os mesmos ca sempre. Todo comezou na festa de final de curso, todos seus amigos e coñecidos ían vestidos de gala e todos dunha forma totalmente diferente o habitual, para ela foi un momento inolvidable e mais sempre recordaba ese momento porque gustáballe os grandes eventos. Ela portaba un vestido vermello que exaltaba as curvas do seu corpo facendo mais estridente súa forma física.

Naquel momento tivo que aguantar comentarios que non lle gustaban para nada coma “Que guapa” e outras cousas que cansouse de escoitar repetidas veces en todos os lugares os que ía.

Mais tarde, a festa que tantas ansias tiña por ir e saber porque todos seus amigos querían estar comezou, a noite era longa e mais todos os presentes estaban a bailar e pasalo ben, non mais tarde das dúas da mañá a festa estaba no seu momento de esplendor, e foi aquí cando Branca de Neve ve una verdade directa, ve como un dos seus mellores amigos colle a unha amiga súa da boneca e a empurra ata a estrada e mais alí comeza a desvestila, ela intenta paralo pero non o consegue, e este acaba violandola. Xa non era un día para celebrar, senón para pensar porque ten que pasar estas cousas e o beneficio das mesmas.

Branca de Neve quedou máis branca do que era, non era capaz de moverse e menos sabía o que facer, rapidamente decidiu informar súas amigas sobre o ocorrido. Aquela noite non so acabo con una vítima mais polas mans dun home, senón tamén a que marcou para sempre a Branca de neve.

Un ano despois, comezou a universidade na USC. Foi alí coa compañía das súas mellores amigas, todas estaban nun piso, o primeiro día que estiveron alí levaron todo o necesario para montar o piso e deixalo perfecto para seu confort.

A partires disto todas foron cara a casa do Ramón, o noivo de Sara unha das que estaban no piso, comezaron a falar todos xuntos, Branca de Neve decatouse de que aquel mozo tiña unhas ideas non moi boas cara súa amiga xa que estaban todos a falar e pedía a opinión de todas as presentes menos a da súa propia noiva. Non foi mais tarde cando Branca soubo que era un home controlador polo simple feito que ían saír de festa e el díxolle que lle tivera informado do que facía ata chegar a casa.

As amigas foron de xeito normal a cenar nunha terraza a carón o centro, alí decidiron tomar pois unha copa para iniciar a noite pois coma a elas lle gustaba, tomando unha xarra de cervexa. Para súa sorpresa, o camareiro dilloxe que non tiñan cervexa que se lle había esgotado hai uns minutos, falaron e tomaron un auga. Non mais de dos minutos pasaron e observaron coma o camareiro serviulle unha xarra a uns mozos que tiñan a seu lado. Unha das amigas foi preguntar porque no lle deron unha cervexa, o camareiro respondeu que eran

mulleres e que non podían tomar cervexa, ante a indignación e para ter unha noite en calma ela calou e chegou cara súas amigas.

Catro minutos despois impuxeron unha denuncia por machismo no establecemento e mais o perdón polo comentario sobrante.

A noite comezou, unha divina noite de Outono mozos e mozas reunidos no pub de sempre,coa música de sempre e o ambiente de sempre. Branca de Neve vía como un mozo estaba a observala de róello e mais ela miravaoo con moito xeito,non foi moito despois cando el foi a falar con ela,falaron e falaron e a chispa acendeu. Tiña cara de bo mozo e respectable pero o final nunca se soubo.